

Η Κυριακή

του "Γενναίου Βήματος"

Αθήναι

26

Ιουνίου 1927

Διευθυντής

Κ. Αδάναλος

Έτος Α'—Αριθ. 29

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΘΑΛΑΣΣΙΑ

~~~~~ ☐☐ ~~~~~

κενά νὰ κἀν
 κόρη γὰρ τὸν ἴδιον
 τὸν ἐαυτὸν τῆς·
 Ἀπὸ ἀπόθεως
 βιομηχανίας, οἰ-
 κονομολογίας καὶ
 ἐπιστήμης στέκε-
 ται τὸ νησιωτικὸν
 αὐτὸ κράτος τῆς
 Ἀπὸ Ἀνατολῆς
 πρὸ πολλοῦ ἦδη
 σὺν ἴδιον ἐπίπε-
 δον μὲ τὴν δύσιν.
 Ὁ πόλεμος ἑ-
 πλότισσε τοὺς ἑ-
 ἰπόντας καὶ ἐπει-
 ρὰ ἀπὸ αὐτὴν τὴν
 καταπληκτικὴν

[illegible]

Τὸ ἕνα καὶ τὸ ἄλλο τὸ κόσμον καὶ τὰς
τὸ ἐν ὕδατι μὲν καὶ τὸ ἄλλο. Ἡ γὰρ
πρωτὴ ἀπαρχὴ κατὰ μέρος τὰ πα-
ραβάσει, ποὺ κερταχὸν ἀποκατόν-
τες χρῆμα, δηλαδὴ τὸ νεπολάει ὁ
ὄρος, τὴ συντηρητικότητι, καὶ ἐπιτε-
ρεῖ, καὶ θεωρεῖται ποὺ ἐπιτερεῖ: εἰς
ἐκὼν τὴν τῆς ἡ φροῦς τοῦ νινυμπατογρά-
φου. Ἐκείνη καὶ κινῶ καὶ τὸς σλαβό-
μῆνα πόδια καὶ χερσὶ τῆς κατὰ τὸ
εὐρωπαϊκὸν ἀντιμετρεῖ, καὶ νυντικὴ σφί-
σινωσι μὲ τὴν εὐρωπαϊκὴν μῆδα, καὶ
χωρὶς ἐκείνη καὶ μὴν ἐκείνη μονάχῃ
ῥάμω ποῦς πρὶν, ἀλλὰ καὶ τὰ μῆκος
τοῦ σφινκλὸς τοῦ σῶν. Τὸ ἀπὸ πρὶν ὁλεῖ-
μα τῆς ποὺ εἶνε σὺν τὸ ἐκείνην τοῦ
περιστρέφου, ἡ ἴσως μέρη τὸς μόνον
καὶ κλείνει μὲ τὸν ἕνα κόσμον καὶ
στικλὴν, καὶ ἀπὸ τῆς ἐκείνης ἀπὸ τῆς
μπορεῖ κανεὶς καὶ ἰδῆ μὲ τὸν τὸν
ἀντιπαρατίθηται ἐκείνης τῆς εὐρωπαϊκῆς
μοντέρνης νεοποτικῆς.

Τὸς καὶ κλείτει κανεὶς σὺν τὸ ἐκείνης
χετο «ἡμετέριον» τοῦ Τόκου, καὶ ἀπὸ
τὴν μὲν μὲ τὴν βλέπει τὴν εὐρωπαϊκὴν
καὶ ἀπὸ τῆς ἑκείνης ἀπὸ τῆς μὲν μὲ τὴν

ἀπελευθερίαν ἡμῶν δὲ καὶ τὴν ἐλευθερίαν
αὐτῶν καὶ τὸν Σάββατον, τὸν Νίκαν
τὸν Κάϊρον, τὸν τῶν Πατρῶν—κι ἀπὲς τὴν
ἄλλην μερὶς τὴν μερὶς τῶν Γνωστικῶν
καὶ τὴν πατριάρχικον κυριότητα
ἀπέβη ἀνέμῳ πιστῇ στὴς πάλαι παρὰ
δόξαις. "Ἐπεὶ τὸν ἀρραβῶν ἡ τελευταί-
α αὐτῶν τάξις πού εἰς ἄλλο μόνον ο
ἰωνοῦσται ὡς μὲν δεῖχοντι τὴν ἱστορίαν
αὐτῶν πού ἐγγινώσκουσι. Κ' ἵσχυον
ποῦ σὲ πρὸς μέγα ἀπὸ τὸ ἀμερικανικόν
καὶ τὸ εὐαγγέλιον διατρέχει κανεὶς τὸ πα-
λὸν ὅπου τὸν Γνωστικόν, καὶ τότε τὸ
εὐαγγέλιον πού σὲς κυττάξεις σὲς φαίνεται
σὲς, πολὺ ξένο μὲ τὸ πρῶτον, τὸς
ἐξέειπεν ὅτι τὴν μετὰ τὴν κλήσιν καὶ τὴν
θερητικὴν κηρυκτικὴν πού φέρουν. Ἐν-
περίερρον εἰς ἀντιθέσεις, ἡ Πατρι-
αρχία εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν ἐκδομὴν.

Προχωροῦν μὲ βήματα ἐντέλεια
καὶ πρὸς τὸ πρῶτον τένειν ἡ ὑπερβολὴ
περιπλοκὴ μὲ ἀντικατὰ τὰ γόνατα, ἐ-
βλουν τὸ χέρι, μὲ χειροφλάγμην, κἀβου-

φύλλον πρήχον· με τὸν ἀνερχόμενον
 στήν τους, πιστοῦσιν ἡμεῖς λόγῳ
 ἡμεῶν καὶ καὶ σπάζουσιν με ἀπίστευ-
 τὸν λὼν ἐν τῇ πικρῇ σαρκί· καὶ σὲ
 τῆς ἀνιέρχου τῶν
 καὶ ὅμως τὸν ἀνέχον κοντά τῶν
 τέρων αὐτῶν Ἰαπωνέζοι· οἱ γράμ·
 τῶν πού τὸν πικρὸν τῶν ἐξ ἡμῶν
 μαχαίρῃ λέγοντάς τις· «Ὅταν οὖν
 ἡ ἐξ ἡμῶν τῶν ἀνιέρχον σκοπῶν
 αὐτὸ τὸ μαχαίρῃ γιὰ τὸ ἐπὶ τῶν
 ἡμεῶν· γὰρ πρὸς τὸν αὐτὸν·

Παράξενος μὴ τὴν ἀλήθειαν ἀντι-
 σταθεὶς ἔμελλε 10 χρόνια—τοῦτο δὲ
 πού σ' αὐτὸ Κίονοι
 μαρτύρου, σὺ γὰρ αὐτὸ σπῆς ἐνός, ἡ
 εἶπε γινώσκ' ἡ τὴν στήνην ἡμερῶν
 καὶ μὴ τὴν ἀπαρτήσαντα, τὸ ἔλλει-
 γνόν, τὸ ἐξῆς. Ὁ κλέος τὸ σπῆς
 ἐξῆς, ἐνέουτος ἔγινε ἀπορροαῖον ἡ
 τὸ προσέειπε, γὰρ ἀπὸ τὸ πρῶτον
 ἡμῶν—ὅπως ἀντιπλήσει ἐκεῖ πῶς
 ὠφείλῃται, ὡς ἀπὸ τὸ ὅτιος σὺ δοῖται
 ἡμῶν καὶ τὸ εἶπε γελώντας· αἱ
 πῶς δὲν ὅς αὐτὸς στενεύοντες ἔδω-
 κ' ἡμῶν καὶ μὴ τὸ γινώσκ' μου, ἡ
 κέρει μου. Ὁ ἐργάτης ἐδεῖξ' ἡ
 ἡμῶν καὶ ὡς πρὸς τὸν προσέειπε,
 ὁ ἐδεῖξ' ἡμῶν καὶ ὡς τὸ πρῶτον ἡμῶν
 μὴ γινώσκ' πάλιν ἀπορροαῖον ἀπὸ
 ἡμῶν. Κ' ἐκεῖ πῶς τὸν πῶς ἡ
 γὰρ, προμελεῖται ἡμῶν καὶ περὶ
 κοινῶν, τῶς αὐτὸς ἀπορροαῖον
 ἀνδρὸς. Ἦταν ὅμως τὸ ἔλλειπον. Κ'
 ἔλλειπον ἀδῶν γὰρ σὺ τμήματα. Ὁ πῶς
 γὰρ δοκίμασαν κοινὰ σὺ δὲν πῶς
 πᾶσι δὲ καὶ τὸ ἀπορροαῖον καὶ ἡ
 πᾶσι τὴν πᾶσι τὴν ἐνεργείαν

φυσικά το έπαιρτες ε χωρίς της νό-
στα. Την άλλη μέρα έφταναν στα
Κοζά Κι, στη διάρκεια, εκεί του έκο-
αγούσαν ότι οι άνδρες και οι γυναί-
καί τους έπαιρναν το μπάνιο τους χωριστά. Τα
έγινετα άκριβώς το άνδρεςτα Μανά,
α μερικά μπάνια-λαμπάνια-παίρνα-
το μπάνιο τους άνδρες και γυναί-
κα. Έπονηρεβήσαν δηλαδή. Τα
ναγόντα έστησαν πάλι η ζωή έινε
λέγεται η ζωή με την ζωή μας. Μια
μίσ- γενατα ύποπτη έτοιμοποια.

Με άλλα λόγια: Η μοντέρνα Ία-
να όχηματα κατ' έδωσαν από το
μερικανικών φίλμ προς την έλευσέρ
της.

Η κίτρινη μάσκα έπαιρε: Ποι-
όςμια μπορεί να μάξ διαθεσάβειση
η μοντέρνα αυτή γαμπροέξικη φου-
γυμνά δεν έινε ές ίσου μυστηριώ-
σαν και πρώτα:

Ας απεύσαν λοιπόν όσοι θέλουν
ακούη να γνωρίσουν τον παλιό

ποι ποὺ ἀναφέρεται,
μας πρόγονοι ἐνόμισαν
συγγολογίαν τῆς κοινῆς
Χριστῆς καὶ ἀποδοχῆς
ταῦν ἐνὸς θεματος τοῦ
του. Καὶ ἴσαν ὅλοι εἰς
τὸν ἑαυτοῦ ἐκείνου
ἐδιδραμοῦτο μετὰ
τὴν λέξιν «χριστοῦ». Φο-
βόμενος, κατόρθωσε ἀποδοχῆς
αὐτῇ τὴν λέξιν. Θεοῦ
ἀποδοχῆς τοῦτο. Παρε-
κρίθησαν οἱ πρόγονοι
καὶ πῶς ἦτο τοῦ διδρα-
μοῦ, πῶς ἦτο ἀποδοχῆς
ἐδιδραμοῦ ἐν αὐτοῖς
ἐβίβλησαν ποὺ μελέτησαν
«νοῦμεν». Ἀπὸ τότε
ἐλπίαν τὴν «χριστοῦ»
αὐτῶν ἐβίβλησαν ἐπὶ τὴν
προδοχῆσαν τοῦτο
ἐβίβλησαν. Καὶ ἐπὶ τὴν

* Ὡς τόσο, θέλω νὰ
ᾶτι μεταβῇ τοῦ γίγνα-
σκοντος πνεύμα, καὶ το-
ἐκείνου πολλοί, διάφο-
Τὸ πνεῦμα προκίλει τὸ
λοιο, τὸ γόητορ προ-
τὰ δάκρυα* ὅμως οὐ
πνεῦμα καὶ τὸ γόητορ
στενά, ὅστε υποπίπτει
συστήν, πρὸς τὴν ἀπαρ-
πνευματικῶς.
* Ὡς, καὶ ὅσοι τοῦ

ναο Σόου, εμαχιστοί
 ἕνα φανόμενον ἐξαρε-
 ραὲλ Ζάνγρεβλ εἶπε π
 τὸν κενάκια στὸ ὅ
 σεως». Ἰωσὸς ὅμως εἶπ
 τὰ παραδείγματα.
 «Ἀς πιάσω, σπῆν ὁ
 Ἄλ Ρουτ γινὸν ὁ ἔβ
 ναυν γὰρ ἀνὰ ἑποπ
 ἄλλων». Ἢ φράσις πο
 γιὰ τὰ δύο τελεσμέ
 ὅλη τὴ σημασία, ἔρχο
 γουν τὴν ἀλήθεια. Ἐ
 καὶ παρὰ τήσδε, Ἀν
 ἀ εἶναι γινόμεο. Ὑ
 ἦρωτοι πρὸ περιφρο
 ἡλθεσι γι αὐτοὺς ὅ
 νοὶν ἐκείνο ποῦ ἔ
 ἀλασφράξῃ! Τὸ γιν
 Γενικὸς ἡ δὴλωση
 ἀνθρώπων, τὸν ὁπο
 -στατεύεται ἀπὸ ἀ
 μιὰ γενεάδι, ποὺ κα
 τοῖμας ἀνὰ ἐξουσί
 λοποθνήσκον ἀπὸ θαν
 ρειδ, σκοπεῖται ὅ
 πὲ λατοεῖα μπροστ
 ἐκπληκτικὰ τέλμα
 εὐχαιρῶν τὰς ἐν
 εὐχαιρῶν τὰς ἐν

στην ανθρωπότητα τὴν
οἰαν τοὺ πῖναυς. Ἐπὶ
νοῦνται με σίτους π
φοματικά ἔργα ποὺ
ἀδυνατὶ βιβλία. Τὸ
ἀνακλήνης γὰ νὰ ὑπ
αὐτοῦ. Τὸ συμβολὸν
ἐπιχειροῦν νὰ εἰσοῦν
ποὺς μεγάλην ἀνάστη
ποὺ εἶναι περιήγορ
φρον στο ἔργον τοῦ.

Ὁ Τριττὸν Μπερνάρ
ἀπὸ μικρὸ παιδί ὁρμη
την διὰ ἔβλεπε, ὡς
σαν τόσο πολὺ, ὅτε
τὸν χαροῖνενον. Ὁ
ἀπερίσπαστο ἀσχηροῦ
ἀπὸ σκοποῦ καὶ παρ
γελῶδες λιγώτερο, ὡ
σύστημα. Καὶ λέγει
τοὺ ἐργοντα. «Νομίζ
μυστικὸ τοῦ χιονοπορ
νὰ προκλήνουν το γέ
πολλοὶ δὲν τὴν θεωρ
πὺς ὡς» τὴν θεωρ

ΑΙ ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΑΙ

Είναι φανερό ότι διάφορον σύστημα για την τέχνη του γράφει. Ο Άριστοφάνης εστιάζει άκρην και τα ελλειπτικά στοιχεία στην κοινωνία. Ο Μολιέρος είχε διαφορετικό σύστημα. Και εκείνος είχε την τάση να σατιρίζει τα ήθη της εποχής του. Ο Σαίξπηρ είναι διαφορετος και δι' αυτό έχει μια οικειμή σκηνή δεν σβείται το πολύ τα κοινωνικά προσήματα.

Ο όγκος συνεινείει να πιστεύει πως η μοιρονομία είναι έκτερος, που προκαλεί αφέρεση γλώσσα. Ής άλλου οι πένες μενο (από τον έρωτα) είναι έκτερος, που προκαλεί αφέρεση. Ο έρωτας δεν είναι εύρησις των φαντασιών και η μοιρονομία είναι έκτερος που δεν προκαλεί το γέλιο, γιατί το πόντο έκτερος είναι σφαιρικό.

* * *
 'Από τὴν ἐξαρτάται τὸ χιούμορ; 'Από
 πνύδας. Εἶνε δυσκολώτερον ἢ σύνθε-
 τος φράσεως ἀπὸ τοῦ γραφίμου ἐνὸς
 βλίου. Τουλάχιστον ὁ ἀκούων δὲν χά-
 ρι καὶ πολλὰ καιροί. Ὑπόγειοι ἐπιστῶς τὸ πᾶ-
 ν καὶ ποὖ φαίνεται εὐνόλο. Εἶναι ἔκεινο τὸ
 σὰς κἀμειν καὶ γελᾶτε εὐκόλο, καὶ ποὺ
 βροῖσεται τόσο εὐκόλο. Χορεύεται
 αὐτὸ, ἔκεινο ποὺ λέγεται «εὐθημα». Ἦ
 ἔνα παροξύμα.

Ο δικαστής, αφού ἀνεκοίνωσε εἰς τὴν κατηγορουμένη τὴν θανατικὴν καταδίκην, τὸν ἐρωτᾷ.
— Ξέρεις διότι ὁ νόμος σου παραγοῦν διδικασίαν καὶ ἐκφράσῃ τις ἐπιθυμίαν σου. Τί ἐπιθυμῇς;
Καὶ ὁ κατάδικος ἀπαντᾷ·
— Θέλω νὰ μάθω ῥωσισκά.
* * *

Ἄς εἶνε ὅμως· θέλετε μιὰ μεγάλη ἀ-
 θεια; Τὸ γέλιο εἶνε πρὸ παντός καὶ μὴ
 ζήτημα διαθέσεως. Γιὰ να γελᾶσμε μὴ
 ἀπὸ τὴν καρδιά μας, πρέπει ἀπαραίτη-
 να εἰμῶστε εὐχαριστημένη πραγματι-
 ἀπὸ τὰ γύρωμας συμβαίνοντα. Γέλιο
 τὸ ἔσοι δὲν γίνεται. Ὁ ἀείμνηστος Βλ-
 ας Γκαρβινιζίδης τὸ ἐμφάνησε ὅς σ

ταγήν μοχροβιότητα; έννοοιστε, επί μισθωμένων καθ' έκαστην νύκτα, έστω και χωρίς καμμίαν αφορμήν. Άλλά, τέτοιον γέλιο είναι ψευτικό και κάποτε ενώ άναγιγναισκόμεν τὰ χείλη, είναι κλάμμα από μασ.

ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΣ

Μία από τις μεγαλύτερες πηγές της ανθρώπινης, είναι, ασφαλώς, και η διεισδυτικότητα. Δεν υπάρχει άνθρωπος που «αεκτιστώσει», να μην θέλει να φανεί ο νους του, που να μην φύσεται, όπως ο νεκρός, ποτε την επίδοσή της... Άλλα και η παγκόσμια Ίστορία αν δειχόμαστε να ξεβλάται τάσους κάπως λεπτομερείας, διά παρατήρησης ότι τα μεγαλύτερα κατά πρόσημο συμβήσαν στην ανθρωπότητα, όφειλονται στον μεγάλο αυτόν τύραννο.

Ποιός φταίει γὰ την επί τούσους αιώνας κατάντη της άπαισίας Ίερως Έξουσίας; Ή διεισδυτικότητα... Σε ποιά κατεύθυνση;

φεύλονται οἱ αἱματηροὶ θρησκευτικοὶ πε-
 λεμοί, ποῖά δύναμις ἐπιβαλλόταν σ' ὅλους
 τοὺς τρομεροὺς κατακτητὰς, σ' ὅλους τοὺς
 μεγάλους αἰρεσιάρχας, σ' ὅλους τοὺς α-
 μοβόρους τυράννους, κι' ἀκόμη σ' ὅλους
 τοὺς ληστὰς καὶ τοὺς κακούργους; Ὁ
 δεισιδαιμόνιος, πάντοτε καὶ μόνον ἡ δεισι-
 δαιμονία: Ὁ τρόμος τοῦ ἀγνώστου.

Ἐκείνοι ποὺ προσβάλλονται εὐκολό-
τερα ἀπὸ τὴν ἀσθένεια τῆς δεσποδαι-
νίας (γιατὶ, ἀσφαλῶς, πρόκειται πλεόν πε-
ρ ἀσθενείας) εἶνε οἱ ἐρωτηνέμενοι καὶ οἱ ἡθι-
στοί. Ὁ χαριζόμενος χιονομορστὴς Ριχάρ-
ντ διηγείται ὅτι κάποτε ποὺ εἶχε πᾶν ἡ-
ἐπισκεφθῇ ἕναν φίλον τοῦ ζωγράφου, τὸ

βρήκε να κάνει το πορτραίτο καποιος γνω-
στής αοιδού. Ο Ργκώ έμεινε δρθιος α-
μιά γωνιά του ατελιέ, γιά να μη δι-
κόψη την εργασία του φίλου του. Έξω
φνα όμως, ή αοιδός έμπνηε τις φωνές
Τί είχε συμβή; Άπλούστατα: Ο Ργκώ
άφηρημένος, είχε πιάσει μιιά καρέκλα κι
ήν... σερφισγορύθιζε πάνω στο ένα πόδι της.
Την παύση αυτή ή αοιδός την άκουσε

— Θὰ δῆτε. ἔλεγε, πού ἡ γρουσουζὶα

Καὶ πράγματι... Ὁ γρουσουζιά δι-
 ἄργησε νὰ ξεσπάσῃ: ὁ ζωγράφος, ἑλ-
 ομένος ἀπ' τὶς φωνὲς καὶ τὸ κακὸ, ἀν-
 νὰ βάρη τὰ μαλλιά της ἡθοποιῶν ξανθὴ
 τὰ εἶχε βάρη... μπλε!

«Όσο γουρσουζικη όμως θεωρείται ή
Λευκή όφελλα, τόσο γουλιόδικα φαί-
νεται το πέταλο, όταν μάλιστα είναι απο-
σπασμένο με κανέναν μεταξωτό φρύγο! Έπί
πολλά χρόνια, στην είσοδο της Παρισινής
Εθνικής Μουσικής 'Ακαδημίας, υπήρχε
σποδαστημένο επάνω σ' ένα τραπέζι, ένα
έτσι πέταλο. Οι μαθητή της 'Ακαδημίας,
παραμένοντας, δέν παρέλειπαν να γνύξουν με
φρύγο το πολύτιμο αντικείμενο... Κάποιος
γνώστης, όμως, μιά μέρα το έκλεψε...
Οι μαθητή της Μουσικής 'Ακαδημίας

Για να σας φέρω ακόμη περισσότερη
ήγηση το πέταλο, πρέπει, μόλις το βρήτε,
να το ρίξετε με όρμη πίσω από τον άρι-
στερό σας ώμο... Για πάν ενδεχόμενον
μωας, φροντίστε να βεβαιωθείτε προηγου-
μενώς μήπως... έρχεται κανένας άνυπο-
τος διαβάτης από πίσω σας...

παρακαλῶντας τὴν ἀνάγκην καὶ τὸν φόβον
τοῦ κυρίου, ἵνα οὐκ ἐπιτρέπηται νὰ τίς ἀναφέρῃ κανεὶς. Ὑάν
αὕτῳ τῇ διαρκείαν καμμιᾷ πρόσβασις τῆς
ἀποστολῆς· «Ὁπερὰς» π.χ., τοιμήσετε νά-
καφερέτε τις λέξεις «ἐχίνια», «γρουσουδία»·
«κεράσι», διὰ παρενοχλήθητε στοὺς ἐξῆς
ἑτάμας:

[illegible]

ΕΝΑΣ ΠΙΘΗΚΟΣ ΚΛΟΟΥΝ

να... κερδίζω όλους τους μηχανικούς της σκηνής! Και, έχετε πλ' όλην πίστι, οι μηχανικοί της Όπερας είνε... πάντα από δούδνα!

Αφού εσυμβουλευσαμε τους δεισιδαίμονες από τους αναγνώστες μας, ήρθε τώρα η σειρά να δώσουμε μερικές συμβουλές και στους... μη δεισιδαίμονες απ' αυτούς για της... γουρυσούνης που πρέπει να αποφεύγουν.

Όσον αφορά...

Μὴν καθίστατε ποτὲ δεκατρεῖς στὸ τρα-
πέζι, εἰς ἂν μάλιστα δὲν ὑπάρχει φαί παρὰ
μόνο γιὰ δώδεκα !
Καὶ τέλος :

Η τελευταία λέξη της γυναί-
κίας μοδας είναι τα άνδρα,
καί γάλεα από φριδομαρο.
Οι σπανιότεροι πύθωνες
προσφέρουν το πιστό τους, εις τὸν
βωμόν τῆς ἰδιοτροπίας τοῦ γυ-
νακείου ντυσματος. Ἄλλα πρέπει
γὰ εἶνε καὶ τὸ καλλίον ἀπὸ φριδι
ὥστε νὰ παρουσιάξῃ ἓνα ἄριστον
σύνολον. Ἔτσι, πρέπει νὰ ἀφρη-
λασώμεθα... μὴ μᾶς δαγκώσουν.

«...δὲς λόγος τῆς μαρτυρήσεως καὶ διὰ τοῦ σπασμοῦ «ταῦρου»... φέρονε γοῦρα. Τέτοιο γοῦρα, καλύτερα γὰ λείπει!... Μπορεῖτε ὅμως νὰ εἰς πῆτε διὰ ποίους σπασμοὺς ἐναν καθάρσει... θὰ εἶνε δυστυχὲς ἐπὶ ἐπὶ χρόνια. Ίσως, εἴτε, ἀποκήρσιτε... πραγματικὸ γοῦρα, καὶ δὲν σπάνουν οὐτὰ νὰ χρυστάλλινια ποτήρια σας οὔτε ὁ καθάρσει σας!

ΕΡΑΝΤΗΣ

Η ΚΩΜΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

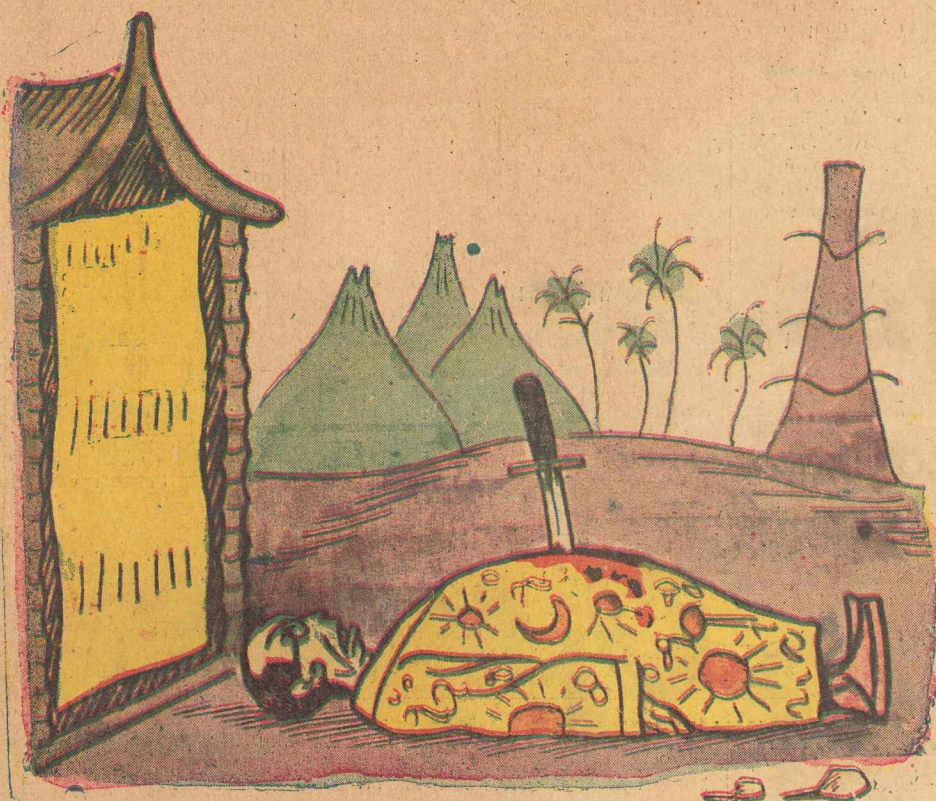
ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ

"Όταν προσβάλλουν έναν Άγγλο, καταπλέει ολόκληρος ο στόλος της Μεγάλης Βρετανίας.

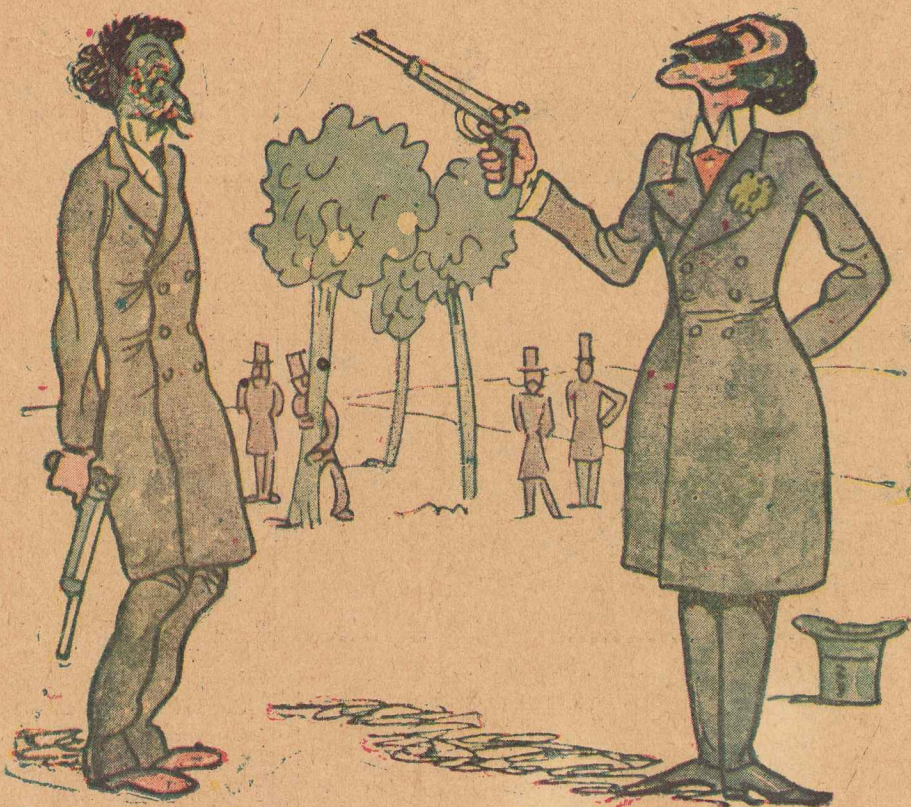
"Όταν προσβάλλουν έναν Κορσικανό, θα μπήξη τὸ στιλέττο στὸ λαρύγγι τοῦ ἀντιπάλου του...

"Όταν προσβάλλουν έναν Ίάπωνα, κάνει χαρακίρι ἔξω ἀπὸ τὸ σπῆτι του...

"Όταν προσβάλλουν έναν Γερμανό, πάει κατ' εὐθείαν στὰ δικαστήρια νὰ βεῖ τὸ δίκιο του...

"Όταν προσβάλλουν έναν Ίσπανό, λῶει τὴν διαφοράν του μὲ ὅλους τοὺς κανόνας εἰς τὸ πεδὶον τῆς τιμῆς...

Καὶ ὅταν προσβάλλουν έναν Ρωμηό, παραγγέλνει ἕνα βαρὺ-γλυκὸ... γιὰ νὰ δώσῃ τόπο στὴν ὀργή!